

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/17/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8721010211
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8721010211.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 08.09.2021 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. poriadku na podklade odvolaní obžalovaných I. D. a A.. A. K. z r u š u j e v rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/20/2021 z 04.06.2021 výrok o treste u oboch obžalovaných.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému I. D. - nar. XX.XX.XXXX v Z., bytom S. I.,
G. XXX/X, t. č. vo väzbe v ÚVV Prešov
od 16.10.2020,

u k l a d á

podľa § 172 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 3, 5, § 36 písm. l) Tr. zákona a podľa analógie § 39 ods. 4 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona ho na výkon uloženého trestu z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovanej A.. A. K. - nar. XX.XX.XXXX v Z., bytom S.. D.. E.
XXX/XX,

u k l a d á

podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 3 Tr. zákona a § 54 Tr. zákona trest povinnej práce vo výmere 40 (štyridsať) hodín.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/20/2021 zo dňa 04.06.2021 boli X/obžalovaný I. D. uznaný vinným zo zločinu nedovolennej výroby omamných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- od presne nezistenej doby asi týždeň pred skutkom a na presne nezistenom mieste v Poprade si neoprávnene od nestotožnenej osoby vystupujúcej pod menom A. kúpil omamnú látku Cannabis (konope) v množstve presahujúcou 10 jednotlivých dávok drogy, ktorú prechovával v Z., na ul. K. č. XXX/X v byte č. XX, na štvrtom poschodí s úmyslom túto ďalej predávať najneskôr do 16.10.2020, ktorá bola zaistená v priebehu domovej prehliadky konanej vo vyššie uvedených priestoroch, pričom na základe vyhotoveného znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ Košiciach pod číslom PPZ-KEU-KE-EXP-2020/2381 zo dňa 28.12.2020 predložený sušený, rastlinný materiál vykazujúci morfológické znaky rastlinného rodu Cannabis (konope) s celkovou hmotnosťou 9,85g (9 850 mg), pričom v tomto rastlinnom materiáli bola zistená prítomnosť účinnej látky tetrahydrokanabinolu THC, ktoré množstvo konope zodpovedá minimálne 53 (päťdesiatim trom) bežným jednotlivým dávkam drogy, každá s obsahom minimálne 10 mg THC, ktorá je spôsobilá po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom rastliny rodu Cannabis sú zaradené do I. skupiny omamných látok a tetrahydrokanabinol do I. skupiny psychotropných látok zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, a omamnú látku metamfetamín, ktorá bola zaistená v priebehu domovej prehliadky konanej vo vyššie uvedených priestoroch, pričom na základe vyhotoveného znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ Košiciach pod číslom PPZ-KEU-KE-EXP-2020/2381 zo dňa 28.12.2020 sa v prípade predloženej bielej kryštalickej látky, nachádzajúcej sa v plastovom vrecku jedná o látku s obsahom metamfetamínu o celkovej hmotnosti 0,66 g (660 mg) so zistenou prítomnosťou účinnej látky metamfetamín v množstve, ktoré zodpovedá minimálne 8 bežným jednotlivým dávkam drogy, každá s obsahom minimálne 10 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok,

za čo mu bol podľa § 172 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 5 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia;

2/ obžalovaná A.. A. K. uznaná vinnou z prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- v byte č. 4, na druhom poschodí vo S., na ul. D.. E. č. XXX/XXX pre vlastnú spotrebu prechovávala omamnú látku Cannabis (konope) v množstve presahujúcu najmenej 3 jednotlivých dávok drogy, ktorú tam s jej vedomím doniesol a nechal obž. I. D. od 15.10.2020 najneskôr do 16.10.2020, ktorá bola zaistená v priebehu domovej prehliadky konanej vo vyššie uvedených priestoroch, pričom na základe vyhotoveného znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ Košiciach pod číslom PPZ-KEU-KE-EXP-2020/2381 zo dňa 28.12.2020 predložený sušený rastlinný materiál vykazujúci morfológické znaky rastlinného rodu Cannabis (konope) s celkovou hmotnosťou 0,53g (530 mg), pričom v tomto rastlinnom materiáli bola zistená prítomnosť účinnej látky tetrahydrokanabinolu THC, ktoré množstvo konope zodpovedá minimálne 3 (trom) bežným jednotlivým dávkam drogy, každá s obsahom minimálne 10 mg THC, ktorá je spôsobilá po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom rastliny rodu Cannabis sú zaradené do I. skupiny omamných látok a tetrahydrokanabinol do I. skupiny psychotropných látok zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov,

za čo jej bol podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, výkon ktorého jej bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona podmienene odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona jej bola určená skúšobná doba na 1 rok.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obaja obžalovaní v zákonnej lehote, stalo sa tak dňa 15.06.2021 obžalovanou proti výroku o vine a treste a dňa 16.06.2021 obžalovaným proti výroku o treste.

Obžalovaný I. D. predložil dôvody odvolania prostredníctvom obhajcu. V nich po rekapitulácii výrokov napadnutého rozsudku a po citácii zákonných ustanovení § 34 ods. 1, 3, 4 Tr. zákona vyslovil, že nesúhlasí s uloženým trestom vo výmere 6 rokov 6 mesiacov, nakoľko trest považuje za neprímeraný k okolnostiam spáchaného skutku ale aj k okolnostiam daným v čase rozhodovania. Svoje konanie úprimne ľutuje. Má za to, že v jeho prípade je dôvodná aplikácia inštitútu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona a nesúhlasí s úvahou súdu, že na jeho prevýchovu je potrebný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov 6 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Má za to, že výraznejšie použitie mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Tr. zákona odôvodňuje jednak doba, ktorá uplynula od spáchania skutku a jednak pomery na jeho strane ako páchatel'a. Na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku, takže sa konalo iba o jeho treste. V tejto súvislosti dal do pozornosti, že mal záujem a inicioval začatie konanie o uzatvorení dohody o vine a treste, avšak prokurátor takýto postup odmietol. Podľa platnej judikatúry však skutočnosť, že medzi obžalovaným a prokurátorom nedošlo k uzatvoreniu dohody o vine a treste neznamená to, že súd následne na hlavnom pojednávaní nemôže obžalovanému znížiť trest odňatia slobody tak, ako by k tomu došlo v prípade uzatvorenia dohody o vine a treste. Poukázal tiež na to, že inicioval počas výkonu väzby stretnutie s policajtom, ktorému poskytol informácie o drogovej trestnej činnosti vo vzťahu ale k iným osobám ako obvineným v tomto konaní. Žiadal preto, aby odvolací súd preveril tieto skutočnosti a zohľadnil pri rozhodovaní v odvolacom konaní. S poukazaním na uvedené navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a buď sám vo veci rozhodol tak, že mu zmierni uložený trest, alebo vec vrátil okresnému súdu.

Obžalovaná A.. M. K. prostredníctvom svojho obhajcu v dôvodoch odvolania z 19.07.2021 vymedzila rozsah odvolania iba na výrok o treste, keďže si uvedomila nesprávnosť svojho konania a akceptovala argumentáciu súdu, že predmetné konope mala znehodnotiť, resp. zlikvidovať a nie odložiť. Prosila odvolací súd o zhovievavosť a o uloženie peňažného trestu, nakoľko aj takýto trest splní u nej zákonom stanovený účel, pretože pracuje v štátnej službe a rozsudkom uložený trest spôsobí, že zo strany zamestnávateľa dôjde k ukončeniu pracovného pomeru. S odstupom času si plne uvedomuje nesprávnosť svojho konania, toto ľutuje a nikdy viac sa podobného skutku nedopustí. V ďalších ňou predložených dôvodoch odvolania z 27.08.2021 obžalovaná posudzovala aj skutok, z ktorého bola uznaná vinnou, a vyslovila názor, že tento by mal byť posúdený ako priestupok na úseku ochrany pred alkoholizmom a inými toxikomániami podľa § 30 ods. 1 písm. b) zák. č. 372/1990 Zb., pretože veci neboli jej a ani jej neslúžili. Bolo totiž preukázané, že ona marihuanu neužívala. Ak však súd dospeje k záveru, že boli naplnené znaky skutkovej podstaty prečinu podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona, s pokorou prosila o zváženie použitia a aplikácie inštitútu upustenia od potrestania, pretože samotné konanie nepopiera, len nesúhlasí s jeho právnou kvalifikáciou. Dodnes ľutuje spáchanie skutku a bude ho ešte dlho ľutovať, venuje sa deťom a snaží sa im vynahradiť to, o čo za dobu spoluzitia s manželom prišli, a sama konečne môže ísť vonku bez kontroly manžela, preto sa venuje aj športu. Momentálne je na materskej a príjem má v podstate zo štátnej služby, ktorý je i príjmom celej domácnosti. Vzhľadom na uvedené preto považuje uložený trest za likvidačný nielen vo vzťahu k nej ale aj k jej rodine. Uloženie podmienecného trestu považuje za neprímeraný trest, ktorý sa spravidla ukladá páchatel'om závažnejších trestných činov, pričom súd sa nezaoberal možnosťou uloženia alternatívnych trestov, z ktorých by každý jeden trest s ochotou a pokorou v prípade uznania viny prijala.

Na podklade takto podaných odvolaní oboma obžalovanými ako osobami na to oprávnenými krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku postupom podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolania sú opodstatnené.

Odvolací súd v prvom rade preskúmal procesný postup konajúceho súdu z pohľadu zachovania jeho zákonnosti, keďže bez zákonného postupu niet zákonného rozhodnutia. Obaja obžalovaní mali možnosť vyjadriť sa k spáchanému skutku a aj k vykonaným dôkazom, mali možnosť navrhovať dôkazy, či predložiť argumenty o ich nevine, resp. k zníženiu miery ich zavinenia a uloženiu trestu v rámci záverečnej reči a posledného slova. Obaja obžalovaní boli zastúpení obhajcami, ktorí uplatňovali ich obhajobné práva, preto v procesnom postupe neboli zistené pochybenia smerujúce k podstatnému porušeniu práva na obhajobu.

Konajúci súd vykonal dôkazy v súlade s pravidlami stanovenými procesným predpisom, preto o ne mohol opierať svoje skutkové zistenia tak vo vzťahu k výroku o vine ako aj k výroku o treste.

Obžalovaný B. D. prehlásil, že je vinným zo spáchania skutku, ktoré jeho vyhlásenie bolo súdom prijaté, preto výrok o vine sa stal uňho právoplatným. Obž. A.. M. K. síce namietala aj právne posúdenie skutku v písomnom podaní zo dňa 27.08.2021, ale vzhľadom na zúženie rozsahu odvolania iba na výrok o treste v predchádzajúcom podaní došlého súdu 19.07.2021, ktoré odvolací súd posúdil ako čiastočné späťvzatie odvolania v rozsahu viny, preskúmal aj u nej iba výrok o treste. Keďže ide o podanie obhajcu, ktorý obžalovanú obhajoval počas trestného stíhania od 05.11.2020, odvolací súd nemal pochybnosti o takto prejavenej vôli obžalovanej.

Obž. B. D. bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov 6 mesiacov, ktorý obžalovaný namietal predovšetkým z dôvodu, že konajúci súd neprihliadal aj na jeho vyhlásenie o vine, ktoré prijal, a teda nezaoberal sa možnosťou mimoriadneho zníženia trestu práve z dôvodu jeho vyhlásenia, ktoré je porovnateľné s uzavretím dohody o vine a treste, ktoré konanie inicioval, ale prokurátor takýto postup odmietol.

Odvolací súd vo vzťahu k uplatneniu zmierňovacieho ustanovenia § 39 Tr. zákona v prvom rade uvádza, že ide o ustanovenie, na ktoré obžalovaný nemá obligatórne nárok, ale pokiaľ sú splnené podmienky v ňom stanovené, súd môže uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby.

Za zločin podľa § 172 ods. 1 Trestný zákon ustanovuje sankciu odňatia slobody od 3 rokov až 10 rokov. Konajúci súd priznal obžalovanému jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, t. j. že sa k trestnému činu priznal a oľutoval ho, a súčasne mu priznal aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona, t. j. že bol odsúdený za úmyselný trestný čin pred spáchaním prerokúvaného skutku. Uvedené priznanie priťažujúcej okolnosti by bolo akceptovateľné, pokiaľ by súčasne konajúci súd nepoužil sprísňovacie ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zákona založené iba na jednom odsúdení za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona na základe rozsudku Okresného súdu Košice 1 sp. zn. 5T/21/2010 z 28.03.2012 k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 3 rokov, z výkonu ktorého bol obžalovaný podmienčne prepustený 08.10.2019 so stanovením skúšobnej doby 3 rokov. Odsúdenie obžalovaného sa tak pričítalo obžalovanému dvakrát, čím došlo k porušeniu zásady ne bis in idem. Mimo tohto odsúdenia má obžalovaný v registri trestov síce aj ďalšie dva záznamy, avšak odsúdenie na súhrnný trest je zahladené.

Konajúci súd uložil obžalovanému trest bez toho, aby sa zaoberal možnosťou použiť pri jeho ukladaní zmierňovacie ustanovenie § 39 ods. 4 Tr. zákona, pretože obžalovaný vyhlásil, že je vinným zo spáchania skutku, ktoré vyhlásenie bolo prijaté konajúcim súdom. Námietku obžalovaného týkajúcu sa tohto postupu odvolací súd akceptoval, pretože obžalovaný sa vyhlásením vzdal verejného procesu, čím sa podstatne skrátilo trestné stíhanie, a súčasne tým prijal aj všetky právne účinky spojené s uznaním viny bez toho, aby bolo súdom naznačené, aký druh a výška uloženého trestu ho môže očakávať.

Odvolací súd v súlade so zaužívanou súdnou praxou posúdil, že aj v danom prípade možno analogicky použiť zmierňovacie ustanovenie § 39 ods. 4 Tr. zákona, v dôsledku čoho sa zmierni trest, ktorý bude postačujúcim pre zabezpečenie jeho zákonom vymedzeného účelu.

Obž. A.. M. K. namietala neprimeranosť jej uloženého trestu predovšetkým z dôvodu, že tento je pre ňu likvidačným, keďže pracuje v štátnej správe.

Odvolací súd v rámci posúdenia primeranosti trestu sa zaoberal aj hodnotením závažnosti skutku, keďže ide o prečin, za ktorý zákon umožňuje uložiť sankciu odňatia slobody až na 3 roky. Okolnosti skutku, predovšetkým skutočnosť, že do bytu obžalovanej sušinu rodu Cannabis priniesol obž. B. D., a jednak množstvo 0,53 g zaistenej omamnej látky v byte obžalovanej napovedajú o tom, že obžalovaná, pokiaľ neužila omamnú látku, nevedela posúdiť jej účinnosť. Tým ale jej trestná zodpovednosť nezaniká, pretože obžalovaná ako občasný konzument, k čomu vypovedala, vedela že v byte prechováva zakázanú látku. Okrem toho odvolací súd prihliadol na obžalovanou preukazované osobné pomery, že sa sama stará o dve maloleté deti narodené v rokoch 2016 a 2019, keďže je v rozvode konaní, pritom v súčasnosti je na rodičovskom príspevku. Práve osobné pomery viedli odvolací súd k záveru,

že obžalovanej, ktorá doposiaľ viedla riadny život a v dôsledku nezdravých manželských vzťahov začala riešiť svoju životnú situáciu nesprávnym konaním, možno dať príležitosť preukázať uložením miernejšieho trestu, že naozaj išlo v jej živote z dôvodov ňou uvádzaných iba o výnimku správania sa z riadneho vedenia života.

Odvolačný súd teda vyhodnotil uložené tresty ako neprimerané a na podklade podaných odvolaní obžalovanými zrušil postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. poriadku v napadnutom rozsudku iba výroky o treste u oboch obžalovaných a na podklade zákonne vykonaného dokazovania konajúcim súdom rozhodol vo veci sám. Prihliadal pritom na základné zásady ukladania trestu, predovšetkým na účel trestu a na všetky okolnosti rozhodné pri jeho ukladaní v zmysle § 34 ods. 1, 4 Tr. zákona, aj na priznanie poľahčujúcich okolností, keďže priťažujúce okolnosti zistené neboli, resp. v dôsledku zákazu konkurencie priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona u obž. D. nebola priznaná.

Obž. B. D., ako je to vyššie spomenuté, súd priznal poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l) Tr. zákona, že sa priznal k trestnému činu a svoje konanie oľutoval, čo nemožno stotožňovať s jeho vyhlásením o uznaní viny, keďže priznanie poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. l) vyžaduje aj oľutovanie svojho konania (Stanovisko NS SR č. 44/2017). Vzhľadom k tomu, že priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona odvolací súd neaplikoval z dôvodu zákazu pričítania dvakrát tej istej okolnosti pri ukladaní trestu v neprospech obžalovaného, aplikoval pri úprave trestnej sadzby najprv zmiernovacie ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zákona, v dôsledku čoho znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu z 10 rokov na 7 rokov 8 mesiacov. Následne sa použilo sprísňovacie ustanovenie § 38 ods. 5 Tr. zákona, podľa ktorého sa zvýšila dolná hranica trestnej sadzby o jednu polovicu na 5 rokov 4 mesiace, a pri aplikácii zmiernovacieho ustanovenia § 39 ods. 4 Tr. zákona sa z tejto trestnej sadzby odpočítala jedna tretina, čím sa dolná hranica trestnej sadzby upravila na 3 roky 6 mesiacov 20 dní. Po úprave trestnej sadzby na 3 roky 6 mesiacov 20 dní až 7 rokov 8 mesiacov odvolací súd vyhodnotil, že uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 4 rokov pri dolnej hranici trestnej sadzby je trestom primeraným a dostatočným na nápravu obžalovaného tak v rámci individuálnej ako aj generálnej prevencie. Pre výkon uloženého trestu odňatia slobody bol obžalovaný B. D. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona, pretože odvolanie bolo podané iba v prospech obžalovaného a odvolací súd nemohol zhoršiť ani pri určení spôsobu výkonu trestu jeho postavenie v zmysle § 322 ods. 3 Tr. poriadku.

Obžalovanej A. M. K. odvolací súd uložil trest povinnej práce na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 40 hodín. Ide o alternatívny trest, ktorý zabezpečí účel trestu, pričom v dôsledku jeho uloženia by si obžalovaná, pokiaľ zodpovedne pristúpi k jeho výkonu, mala udržať prácu. Obžalovaná vyjadrila svoj súhlas s uložením i tohto alternatívneho trestu vo svojom písomnom vyjadrení. Po vykonaní tohto trestu podľa § 92 ods. 2 Tr. zákona dochádza k jeho zahladeniu.

Odvolačný súd k návrhu odsúdenej, aby upustil od potrestania, už iba v stručnosti poznamenáva, že na takýto postup neboli splnené podmienky. Trestný zákon v § 40 ods. 1 písm. a) ustanovil ako podmienku aj priznanie sa k spáchaniu trestného činu, ktorá podľa názoru odvolacieho súdu splnená nebola. Obžalovaná totiž priznala spáchanie skutku, avšak nesúhlasila s jeho právnym posúdením, čo nemožno vyhodnotiť ako priznanie sa k spáchaniu trestného činu, pretože tento gramatický pojem v sebe zahŕňa nielen priznanie ku skutku, ale aj k jeho právnej kvalifikácii. Práve tento postoj obžalovanej neumožnil uplatniť inštitút upustenia od potrestania.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd vyhodnotil odvolania oboch obžalovaných ako dôvodné a na ich podklade im zmiernil tresty.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.